

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рѣкъ VIII.

Олифантъ, Па. Четверъ 15-го Ноембра 1900.

Число 43.

КАЛЕНДАРЬ.

Ноемберъ,		
15	И.	Антоний муч.
16	П.	Августин муч.
17	С.	Юлианскій престо.
18	Н.	23. по Соп. Гавриилъ муч.
19	П.	Павелъ Архидиаконъ
20	В.	Иеронъ муч.
21	С.	Св. Михаилъ Архангелъ

ЗНАСТЬ.

Вѣдь Редакци. — Переглядъ тыждневый. — Вѣдозва — Що думаетъ? — Початокъ кѣни. — Доиме — Кумъ. Грѣшъ и Василь. — Попилки. — Грѣшъ сонети. — Фейлѣтѣ: Бражѣли зъ подорожѣ. — Стахъ: Руско-американска народна лѣсна. — Дая лѣсныхъ дѣтей. — Вѣяшѣла. — Огослѣшѣ.

Переглядъ тыждневый.

Выборы скѣнчилисъ. Мс. Kinley доставъ болѣесть голосѣвъ и зновъ буде рѣдѣти и корѣсть всѣхъхъ богатѣвъ и трѣстѣвъ за слѣдуючѣхъ чотыри роки. Браенъ упавъ, упали и кандидаты другѣхъ партѣй, хотѣй де-якѣхъ партѣй, якѣхъ примѣромъ социалистична, достали болѣе голосѣвъ якѣхъ давнѣхъ часами. Поповный выборъ Микинлея значѣтъ что грѣшъ въ американскѣй политѣ — се силѣ. Кажуть, что выборы коштували ре-публиканѣвъ трѣйцѣть колѣ-ка милѣонѣвъ долларѣвъ. Браенъ доставъ менче голосѣвъ якѣхъ 4 роки тому назадъ, значѣтъ, что часть демокра-тѣвъ давала свои голоса тамъ, где болѣе платили, а часть звернулася до со-циалистѣвъ и другѣхъ партѣй. Понеже демократы не мають стѣлько грошей, что републиканы то здае ся, что демократы вже не бу-дуть мати нѣколи своего пре-зидента, а републикане бу-дуть такъ довго правити краемъ якѣхъ довго горожане «вольной». Америкѣхъ будутъ голосувати за грѣшъ. Для работникоѣвъ выборъ Микин-лея не дуже радѣстный. Они повинны бути пригатованы на се, что капиталисты не дармо выкинули такую суму грошей, але тую суму схо-тѣть вѣдбати на нихъ зъ лихвою, та стѣснѣти въ сво-ихъ рукахъ все ще лѣпше якѣхъ досѣ. Нехай-же готу-ють ся до борбы та освѣдо-млюють своихъ братѣвъ, что бы при слѣдующѣхъ вы-борахъ президентомъ ставъ

кандидатъ партѣй работни-чѣхъ. А панове представи-телѣхъ невольныхъ и понижу-емыхъ народностей въ А-мерицѣ, что розпинались за Микинлейомъ нехай памя-тають, что тѣмъ самымъ по-хваляли они не лишѣ политѣку Микинлея на Филипи-нахъ и Порто Рѣко, але такъ само похваляли политѣку Росѣи, Нѣмеччѣны и Австро-Угорцины взглядомъ своего власного народа. Своимъ по-ступованѣмъ звязались они зъ тираними, а хто служить тиранамъ, сей самъ не вартъ свободы нѣ ту, нѣ въ ста-ромъ краю.

Минушого тыждня вѣд-булись такожь выборы въ Канадѣ. Болѣесть голо-сѣвъ достала партѣя, котра рѣдила досѣ, то есть партѣя либеральна.

Повстанцѣ въ Хинѣхъ прѣтѣхли, бо бракло имъ оружѣя, за те царѣя высы-лае посланцѣвъ, чтобы ти организували банды для ни-щенѣя чужинцѣвъ и тѣхъ Хинѣвъ, что перѣшли на Христѣянску вѣру. Рѣвно-жъ зробила она губернаторомъ одного генерала страшно-го ворога чужинцѣвъ. На гра-ниці Шавѣи недалеко вели-кого муру прѣйшло до бат-

ты помѣжъ Хинѣями а Ан-гликамъ и Нѣмцѣями, въ ко-трѣй пролялось немало кро-ви; Хинѣи мѣсли уступѣти. Союзники въ Пекинѣ все ще радѣтъ и радѣтъ та-сѣтъ на одномъ мѣсци. Ждають покранѣя смертѣю 11 высѣхъхъ урядникѣвъ хинѣхъ, але що-жъ зъ то-го, коли цѣсаръ е теперь власно въ тѣхъ урядникѣвъ рукахъ. Если бы бувъ въ Пекинѣ, то може бы згодѣвъ ся на то, а тѣхъ вѣнь не-мѣхъ, тѣмъ болѣе, что одѣвъ наибѣльшѣй ворѣтъ чужинцѣвъ мае все войско въ своихъ рукахъ. Росѣя предложила Хинамъ заняты

Манчурѣю подѣ ея протек-торатомъ. Въ Пао-Тингъ-Фу страчено на розказъ союзни-коѣвъ 4 высѣхъхъ достойни-коѣвъ хинѣхъ. Ли-Гунгъ-Чангъ скарживъ ся передъ союзными министрами на те, что вѣхъ войска допускали ся всѣхъхъ звѣрствъ подчасъ своего побуту въ Пао-Тингъ-Фу. Англія, Франція, Италия и Нѣмеччина вѣдкнули сю скаргу, хотѣй и не перечѣ-ли еѣ правдоности. Показа-лось теперь, что не только жовѣты, але навѣтъ мѣси-нарѣ рабували Хинѣвъ. Прѣятелѣ архѣпископа Фа-вѣгъ кожуть, что всѣ рѣчи якѣхъ католицкѣхъ поны „забра-ли“ суть списаны и оцѣне-ны та просятъ, чтобы комѣ-сарѣ союзникоѣвъ, коли бу-дуть предлождати бѣль о вѣдшководанѣ Хинѣямъ, вѣд-тягнули вѣдъ него вартѣсть зѣбраныхъ нѣми рѣчей. — Кѣлькакратно розпушова-на поголоска о смерти ца-рицѣ показала ся неправи-вою.

Вѣдъ 5-го с. м. засѣдае въ Гаваѣи на Кубѣ конвен-ценція делегатѣвъ для ухва-ленѣя конституци. Конвен-цію отворѣвъ генералъ Вудъ тепѣрѣшный военный говер-неръ. 31 делегатѣвъ зложѣ-ли присягу, что будутъ пра-цѣвати для добра вѣльной Кубы и розпочали засѣданѣ.

Филиппинѣвъ ще не под-битѣ; они борють ся даль-ше о свою независѣмость, а послѣдними часами навѣтъ наибѣгачѣи и наибѣльше консервативный зъ помѣжъ сего народа что живутъ въ Европѣ (про котрыхъ Аме-риканѣвъ кричали, что они хотѣтъ панованѣя америкѣн-ского) выдали прокламацию, въ котрѣй жадають цѣлко-витѣи неподѣлѣлости. Реу-

бликаны выбравши своего президента хочуть чѣмъ скорѣе покортѣи Филиппи-нѣвъ и мають въ той цѣли вѣдкликати ген. McArthurа, а на его мѣсце дати когосъ болѣе „энергичного“. Ко-лѣонѣя филиппинска въ Hong-Kong, что высѣлала прокла-мацию заохочуючѣй до даль-шѣи борбы — зѣстала роз-зѣгнана услужною Англією на жадаѣе McKinley-а.

Вѣдозва

до П. Т. Рускихъ братѣвъ и про-чихъ членѣвъ „Руско-Народ-ного Союза“ въ Америцѣ.

ДОРОГѢ БРАТА И СЕСТРЫ! Головна сегорѣчна конвен-ценція „Р. Н. Союза“ въ Питс-бургѣ ухвалила одностѣсно, что „Союзъ“ прѣймае на се-бе покровѣтельство (опѣку) надъ „Р. Н. Домомъ Емигра-циѣнымъ“ и что всѣ члены братѣвъ и прочѣхъ досѣхъ членѣвъ „Р. Н. Союза“ обо-вязаны разъ нѣа рѣкъ скла-дѣати добровѣльный жер-тѣвы на „Р. Н. Домъ Емигра-циѣный“.

Дотепѣрь фондъ емигра-циѣный разомъ зъ депози-томъ въ касѣ „Союза“ выно-ситъ гѣтовкою квоту \$590.60, для того просѣмо вступѣти въ члены нашего товариства (звычайна членѣска вѣкладка на рѣкъ 50 цѣт.) и просѣмо найдалѣе до 20. декабря 1900 р. зложѣти вѣ надѣсѣлатѣ жерѣтѣву на руки касѣера подѣ адресѣю: Mr. John P. Ryall, 436 East 76 Street, New York City, а списъ членѣвъ жерѣтѣватѣлѣвъ подѣ адре-сою секретарѣя: Mr. E. Kir-zew, 140 Essex Street, Jer-sey City, N. J.

Кожѣе братѣство и мѣсѣ-цѣый „Союзъ“ належѣе до

(Продовженѣ на другѣй сторѣны).

William McKinley, тепѣрѣшный и будущѣй президентъ Сѣолученыхъ Дѣржавѣ.

ВРАЖѢНѢ ЗЪ ПОДОРОЖѢ.

1.

Дня 30. юнѣя кипѣло незвычайнымъ житѣмъ на 51 доку нѣу-йорского порту. Сотки народа обѣго пола агромѣдѣлись тамъ, чтобы розпѣрачѣ-тѣсь зѣ своею рѣднею та знакомѣми, что мали вѣдѣжжѣти до Европы на англѣйскѣмъ кора-бли „Lucania“. Часъ вѣдплѣву наблѣжавъ ся не-помѣтно а зъ нимъ зѣбѣлѣшѣлась метушня кора-бѣльнѣхъ прѣслѣтѣи та гомиѣвъ, что похѣдавъ вѣдѣ еерѣдѣхъхъ, желѣны на шѣсливу дорогу подорож-нымъ. Вѣкѣнѣи, зъ ударѣмъ 9-ѣи годинѣы, зведѣно мѣстѣ, важкѣхъ липѣвки, что придерѣжѣвали кора-бѣль до стѣвѣнѣвъ, зѣвольнѣили его зъ привѣзѣи, я-корѣ подѣвѣдено зъ воды, а машинѣа протяжно загудѣла, звѣщаючи всѣмъ, что пора вже въ да-леку дорогу. Пущѣно парѣу, великанѣскѣй трамъ 625 стѣпѣ довѣи захѣлѣтавъ ся поважно, встрѣя-гордо машинѣмъ и зъ проволѣа, маѣстѣтично подаѣвъ ся на рѣкѣу Гудзонѣ.

Зъ доку та зъ покладѣу корѣбѣа стѣлѣвъсь по рѣдѣхъхъ голосѣный прощѣльный окликъ „hurrah“, повѣвѣано хустѣчѣками та капѣлѣоками а въ деко-го заблѣнѣчала въ очѣахъ слѣза за дорогѣми. А ко-рабѣль не зѣнаѣвъ на тѣ нѣжѣности лишь ма-ѣстѣтично, зѣвольна прѣмѣувавъ до моря, положа-ючи поменѣи парѣвѣцѣ, что зъ пошѣною усува-лись пошѣвно зъ дорожѣи передѣ старшѣиномъ.

Пѣсажиры довѣго ще стояли на покладѣ о-глядѣаючи Нѣу Йоркѣ та Дѣрѣзѣи Сѣти, что роз-верѣлись по обѣхъ берегахъ Гудзѣону, ажъ коли

минули статѣю свободы и вѣйсковѣй фортъ на „Сендѣ Гукъ“ а корѣбѣль вышѣлъ на шѣрокий океанъ, кождѣй спѣшѣвъ до нутра, чтобы повы-шѣкувати призначѣи для себе каютѣы, де дове-дѣтъ ся перезѣчувѣти до 7 нѣчей.

Пѣгода стояла прѣчѣудѣва. Легѣнькѣй вѣтѣрецъ холодѣвъ свѣтѣнѣлѣи ще лѣнѣи насѣдѣкомъ спѣнка на сушѣи, а груди свѣбѣдно вѣдыхали морѣкѣй воз-духъ, что додаѣваъ цѣлому тѣлови свѣжѣости та весѣлости. Зѣркало моря было рѣвнѣенѣке, ко-рабѣль мѣанъ ся впередѣ, лишѣючи позаду шѣро-ку дорогу свѣнѣною воды.

Коли вже добре стѣмнѣло, мабѣтъ мало было такихъ зѣ пасѣжѣровъ, чтобы не вышѣли на по-кладѣхъ прѣглянѣтѣсь краѣсѣ окруженѣи. Вѣдѣдо-лѣицѣй мѣсяцъ, круглый мѣвъ рѣшетѣо, освѣчу-вавъ ровѣнь моря, граючиъ своимѣ лучѣми зъ верѣшками дробнѣхъ филѣ, что мѣвъ тѣ дѣтѣи перѣгѣнаѣлись свѣкѣльно то въ сѣю то въ ту сторо-ну. Дивѣицѣе тодѣ на воду се росѣкѣшѣ. Передѣ твоѣими очѣми зѣяѣлясь немѣвъ рѣдна поорѣна пѣва. Аджѣ-жъ выразѣно видѣко чѣрнѣи скибы и борѣзны, тамъ дальѣе якѣисъ ще перѣлогѣи а генѣ-гѣвъ, якѣ далеко окомъ засѣягнути, де вже небо стѣкаѣсь зъ водою, мѣрютъ немѣвъ велѣты горы. Мѣлиарды зѣрокъ морѣають до купѣчки лю-дѣй вѣдѣбѣваючиъ зачѣрѣванѣми, огнѣками въ бризѣахъ розбурѣанѣи корѣбѣлемъ воды. Любо тодѣ кождѣму на сѣрцѣю, ажъ не хоче ся ити до каютѣы, перѣошѣнѣи душною атмосѣрою. Тай нѣкому не спѣшѣтъ ся. Аджѣ-жъ за половѣну дня познаѣкомились мѣйже всѣ. Подѣлѣились на гурѣтки а зъ тѣхъ одѣи проходѣжѣють ся, другѣ посѣдѣавѣи на похѣи крѣсла вѣдѣтъ весѣлу гу-торѣку, кружокъ мушѣи мабѣтъ насѣтивѣшѣсь

уже видѣмъ моря розѣаборѣвъ ся въ салѣ до курѣня, де здорово пошѣивѣ англѣйскѣй „ale“ и шѣкоцѣку „висѣку“. Були тамъ и такі, что не зѣмѣли чѣи не хотѣли шѣукѣти товариства и тѣхъ можѣ было бѣачѣти оперѣтыхъ о порѣче та глядѣ-чихъ въ даль. Про что думѣли? Про Америку чѣи роднѣиый край, котрѣй колѣисъ лишѣли? Якѣхъ кто. Можѣ бути, что всѣхъ были бѣ они такѣ перевѣли нѣчь на покладѣхъ, але и на корѣбѣи сѣуть якѣисъ устанѣвы. Казаѣи сѣхѣдитѣ въ до-лину, бо всѣхъ дѣверѣхъ вѣходѣи позамѣкають ся. Неохѣтно корѣлисъ той заяѣвъ, такѣ що-жъ вѣдѣшѣтъ? На прѣщѣанѣе неѣодѣнѣ вѣдо зѣнавѣ ся: „гарно оно нынѣ, але якѣ буде за-вѣтра?“ На морѣу лучѣають ся неѣошѣдѣваѣки до-сѣтъ часто. Але и слѣдѣующѣй дѣнь бѣдавѣ ся прѣ-гарнѣиый. Се була недѣля. Зѣнаючи, якѣхъ свѣяточно обѣходѣтъ Америкѣанѣвъ той дѣнь въ своимъ краю, цѣкѣивѣе было, якѣхъ оно буде на корѣбѣи.

Точно о год. 10-ѣи зъ рѣана стѣюартъ обѣ-дѣиъ по покладѣхъ перѣишѣи и другѣи клѣасы и бѣиъ довѣнѣнѣкою, повагомъ, сѣликуючи прѣсѣутнѣхъ на недѣльнѣе богѣослѣженѣе. Въ простѣорѣй фѣдѣла-и перѣишѣи клѣасы розмѣстѣлисъ на крѣслахъ 500 осѣбѣхъ помѣнуѣи тѣхъ, что прѣйшли за цѣзно и не зѣмѣли захѣиитѣи сѣдѣженѣи. Передѣ кождѣмъ лежала на столѣхъ книжѣчка до богѣослѣженѣи въ-дѣлѣравѣа, а посѣредѣ салѣ на столѣхъ лежали на гарно мѣрежанѣи подѣшѣочѣхъ богѣослѣженѣи книжѣ-ки для прѣвѣдѣнѣи молитѣвъ.

Зѣяѣивѣсь „прѣчѣрѣ“, рослѣи а тугѣи, вѣбра-иый якѣхъ комѣсаръ въ Галичѣи, оперѣзѣиый шѣ-рокимъ поясѣмъ зъ позѣлочѣною прѣжѣкою зъ передѣу. Той прѣчѣръ бувъ влаѣитѣиво завѣдѣатѣлемъ прѣвѣиѣнѣтовъ корѣбѣа, а свѣященѣникомъ ставѣвъ

лишь на недѣлю. Вѣнѣ цѣлый часъ проводѣвъ молитѣвамъ, что складалѣисъ зъ 1) имѣнѣвъ, 2) ра-нѣшнѣхъ молитѣвъ шѣсѣ въ родѣ польскѣхъ „лѣ-танѣи“ и зъ 3) читѣна псалѣмовъ Дѣвида. Имѣны спѣвали всѣхъ стоячи, а ранѣшнѣи молитѣвы та псалѣмы читѣно по стрѣчѣи на перѣмѣнѣу зъ прѣ-чѣрѣмъ. Опѣсла прѣчѣръ перѣчитѣвъ поважнѣмъ приѣдаѣленнымъ голосѣмъ уступъ зъ книгѣи Саму-ила та про наѣвернѣе св. Павѣла. Типѣина въ салѣ, голоѣсъ прѣчѣра, шумъ машинѣ, та легѣнь-кѣй хлѣпотѣ морѣкѣхъ филѣ о шѣбы вѣконѣхъ рѣ-били якѣисъ урѣчѣистѣе вражѣнѣе.

Богѣослѣженѣе, что трѣвало неспѣвна годинѣу законѣченѣо молитѣвою за англѣйску королевѣу Вик-торѣю, прѣзѣдѣнта Сѣолуч. Дѣржавѣи вѣдѣнѣ-ганѣмъ имѣну.

Въ „цѣвиѣнѣдеку“ пѣсажиры подѣлѣились по-дѣ вѣтрѣонѣвѣданѣ на малѣ гурѣи и кождѣи по своему моливѣсь до Бога спѣваючи набѣжнѣи пѣсѣни. Зѣяѣивѣсь мѣжъ ними прѣтѣстанѣтскѣй па-сторъ и прѣголѣсѣвъ пропѣвѣдѣ якѣхъ Христѣсъ вѣтихомѣрѣивъ бурѣу. Въ недѣльнѣхъ богѣослѣже-нѣахъ не браѣли лишь учѣсти Ирѣландѣи. Они тер-пѣливо ждаѣли полудѣня, бо опѣсла заграѣла гар-монѣка „джѣга“, пошѣли завѣзѣтѣи танѣцѣ, полѣяѣлась горѣвка.

Слѣдѣующѣо дня морѣаки мали роботу вы-мѣтѣуочи нечѣистѣту а люде прѣдѣметъ до жартѣвъ, что Ирѣландѣиъ захѣиѣла прѣдѣчасѣно морѣка хо-рѣта. Сѣсь недѣль, але правѣиво морѣкѣи, не то-мѣивъ такѣхъ богѣато подорожнѣхъ, бо пѣгода була гарна а морѣу спѣкѣиѣе. Хочъ когѣи и занудѣло зъ легѣка то сѣкрѣивѣсь зѣ своимѣ нѣжѣностями прѣдѣрь людѣкѣми очѣми, чтобы зъ него неѣнавѣмѣ-хѣлисъ.

„SVOBODA“

(LIBERTY.)

The Little Russian Weekly,
published every Thursday
by the Svoboda Publ. Co.,
112 Jones Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished
on application.

Entered at Olyphant, Pa.
Post Office as Second Class
Matter.

„Свобода“

часопись для русского на-
рода в Америкѣ и органъ
»Р. Н. Союза«, выходить
по тѣмъ днямъ въ Четвергъ и
коштуе:

Въ Америкѣ на годъ	\$2.00
„ „ „ полъ року	1.00
„ „ „ четверть року	50
„ „ „ одинъ мѣсяць	18

До старому краю на годъ \$3.00

Оплачивать газету треба всегда въ
горы (напередъ).

Адресъ:

„SVOBODA“
112 Jones Str. — OLYPHANT, Pa.

Грошъ треба посылати въ
реджистрованомъ листѣ, або
черезъ экспресовый або поч-
товый money order (мони
ордеръ). Money order, то е
карточка, котру достанете
въ почта або агента на
экспресовомъ офісѣ, пошлѣть
намъ, бо безъ того мы не
годимъ грошей достати.

Хто хоче, чтобы его ад-
ресъ зміняти, мусить по-
дати намъ, кромѣ нового,
такожъ свой старый адресъ.

Увага.

Хотѣи приступити до
„Союза“ най посылають
вступне и мѣсячне до ка-
сіера:

Alex Szlanta,
Postmaster.

MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретаря
подъ адресую:

D. D. Rydz,
P.O. Box 355,

OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривде-
ный въдъ которого зъ уряд-
никовъ »Союза«, нехай пи-
ше до председателя:

REV. A. BONCZEWSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

(Продовження від сторони першого.)

»Р. Н. Дому Еміграційного«
буде мати право выслати
по одному делегатови на
першу головну рѣчку кон-
венцію »Р. Н. Дому Емігра-
ційного«, котра вѣдбуе ся
1. лат. януара 1901 р. въ
Джерси Сити, и на котрой
межи нѣмимъ буде назна-
ченный день торжественного
отворения »Р. Н. Дому Емі-
граційного«, въ котромъ знай-
дуть христіянську помѣчу
нашъ бѣдный емігрантъ —
будучи певный члѣны нашихъ
русскихъ организаций.

Вѣдъ головного комитету товариства »Р.
Н. Домъ Еміграційный въ Америкѣ«
Jersey City, N. J. 12. ноября 1900.
О. Николай Подгорный, председатель, 76
Grand Str., Джерси Сити, Н. Дж.; Кондратъ
Котачикъ, заступникъ предсѣд., въ Ша-
монъ, Па.; Константинъ Карловичъ, секре-
тарь, въ Джерси Сити, Н. Дж.; Иванъ Па-
рижскій, касіеръ, въ Нью Йорку; Дмитро
Ванько, контролеръ, въ Ансоніи, Конн.;
О. Антонъ Бончевскій, въ Ансоніи, Конн.;
Лазаръ Сироткинъ, въ Попперсѣ, Н. Й.; Йо-
сифъ Коваль, въ Шенандорѣ, Па.; выдѣло-
въ изъ рамени »Р. Н. Союза«.

Що думаютъ

нашъ люде про републи-
кановъ и ихъ »при-
хильность« до ро-
ботника?

Нѣмше подаемо письма
въдъ двохъ свѣтлѣйшихъ
нашихъ работниковъ. Для
браку мѣсяца не могли мы
ихъ скорше помѣстити; ду-
маемо однакъ, що они не
втратили черезъ то на вар-
тості.

I. Письмо зъ Buffalo, N. Y.

Въ четвергъ вѣдбулася па-
рада по улицѣхъ репу-
бликанскихъ клубовъ. Па-
рада ся, въ котрой взяла
участъ и Поляковъ досѣть
спора горсть, зробила толь-
ко добра, що загнала коль-
коро люде до шиталѣвъ,
бо оденъ конь бувъ дуже
дикій и покалѣчивъ 8-ро
людей, котры знаходились
при фабрицѣ Buffalo Iron &
Steel Works, до котрой цѣ-
лый похѣлъ простувалъ.
Властитель сего фабрики за-
купивъ тысячъ электрич-
ныхъ лампъ на той часъ,
щобъ те все людемъ очи
затуманило, народъ при-
шовъ подивитись и доче-
кались люде нещастя. Таке
саме принесе и выборъ Ми-
кинлея. Фабрикантъ на оту-
ху, якъ кажутъ, давъ коль-
ка бочокъ пива для тыхъ,
що схотѣли пойти въ пара-
дъ яко републиканскій
клубъ по улицѣхъ... Разу-
мѣе ся, що въ богачѣ такъ

роблять передъ выборами,
а по выборахъ позирають
на робѣтника якъ вовки.
Ив. Бурстинъ.

II. Письмо зъ Чикаго.

Днесъ святкуемо на честь
„черевыйка“ за те, що подѣ
его святимъ покровомъ роз-
лялось досѣть робѣтничою
крови и сльозъ вѣдовъ и си-
ротъ. Многій капиталистъ
позамыкалы фабрики та по-
давали робѣтникамъ свои
напѣйники або лѣпше ска-
зати узды, та выгнали на
мѣсто нѣбы то до парады,
справдѣжь щобы показати
свѣту сколько котрый годѣ
робѣтничовъ, або по ихъ дум-
цѣ „мудловъ“. Шкода що не
покажутъ сколько миліонѣвъ
принесли имъ тѣ вѣднѣй не-
вѣднѣйскіе чистого доходу за
вѣдкы господарствъ републи-
канскій и генеральному бо-
сови Микинлеюви. Шкода!
Щобы всѣ робѣтники, замѣсть
волочити ся по мѣстѣхъ зъ
компанийскимъ напѣйни-
комъ, подумали лѣпше о
своей чорной доли, а вмѣ-
сто кричати за шклянку
free beer (даремного пива)
hurrah for McKinley, кри-
кнули одногласно: пропавъ
бы, ищезъ бы и всѣ подобны
ему, та выбирали на уряды
своихъ люде, то бы было
лѣпше.

Микинлеви гонѣи соба-
ки (чи тамъ агенты) порозда-
вали робѣтникамъ гузики
зъ портретомъ Микинлея и
Рузвелта, а зарозумѣи вели-
кій пейль (диперку), що
нѣбы то только они могутъ
намъ дати повный пейль!
Одже наше жите має зале-
жати въдъ такихъ двохъ
череватыхъ капиталистич-
ныхъ льокавъ?! Чи-жъ то
не е встыдъ для цивіліза-
ціи американской? Чи-жъ
то не ганьба тому робѣтни-
кови, що носить своего во-
рога на своихъ грудяхъ,
еще кричати най жѣ той
ворогъ! най пропаде другъ?
Якже тутъ дивовати ся, що
въ Галичинѣ хлопъ подѣ
грозьбою жандармского ба-
гнету вѣддае голосъ на сво-
го врага, коли тутъ на
вѣднѣйскій земли величаютъ
люде своего врага, лѣзуть
якъ муха павукови въ сѣтъ!
А. И. Дубинскій.

НА ПЕРВЕСТУДЖЕНЕ ПОМА-
ГАЮТЬ ВЪ ОДНОМЪ ДНИ
Laxative Bromo Quinine Tablets.

Бези не помогутъ каждый антикаръ
зверне намъ грошъ. Подѣльсь Е. W. Grove
е на кождѣмъ пуделку. 25 цит.

Початокъ кѣнця.

Повага и впливъ польской
шляхты на ширшій круги
населенія въ Галичинѣ, па-
дае що разъ больше. Для-
чего такъ, легко вѣдгадати.
Селянина-рѣльника, робѣт-
ника, ремѣсника и взагалѣ
каждого, хто не має »гербу«
уважала она за зварядъ въ
своей політицѣ, за пѣпыха-
чѣвъ въ своихъ самолюбныхъ
интересахъ. Любѣмъ ся, лу-
чѣмъ ся и поступаймо вразѣ
для добра Польщѣ! — кри-
чала она. И все, що почу-
вало ся до польскости, було
имъ послушне. Корыстаймо
зъ австрійскихъ правъ, под-
пентували многимъ, и со-
творѣмъ въ Галичинѣ огни-
ще нашего житія, збудуймо
сильный пѣдвалины будущо-
Польщѣ! И сотни тысячъ
легко-вѣрныхъ липли до
нихъ та давали ся водити
за носъ. Такъ тягнуло ся
довгій лѣтъ. Поволи высува-
ла ся шляхта напередъ, бра-
ла всѣхъ подѣ ноги, загор-
тала все въ свои руки и —
дѣбала лишь о себе. Жадна
народность въ Австрій (о
крѣмъ Нѣмцѣвъ) не мала та-
кой силы, столько пословъ
въ соймѣхъ и радѣ держав-
ной, такой поваги якъ они.
Навѣтъ цѣсаръ мусѣвъ чи-
слитись зъ ними, а ихъ
клубъ пословъ у Вѣднѣхъ
(званный »Коло польске«)
ихъ солидарность, ихъ цен-
тральный комитетъ выборчій
у Львовѣ, служивъ за взѣръ
шляхотской гегемоніи. И
яку корысть мала Галичина
зъ того всего? Щѣ дѣброго
они для неѣ здѣлали?

— Нѣчого.

Подѣ ихъ рядами край
подѣпадавъ, бѣднѣвъ що
разъ больше, ажъ нарештѣ
опинивъ ся на краю пропа-
сти матеріальной и мораль-
ной. Рѣльничковъ-селянско-
ви почали ліцитувати о-
статный кусеникъ поля за
рѣжний здирства, ремѣсника
зничили жидѣвскій фабрики,
робѣтничъ пухнувъ зъ го-
лоду безъ зарѣбку, а низ-
шій урядникъ, священникъ,
учитель и т. п. ставъ ся
невѣднѣйкомъ шляхты. Па-
ны однакъ еще тымъ не
задовольнялись. Имъ захотѣ-
лось утвердити разъ на все-
гда свое пановане, запрова-
дити окружній громады подѣ
шляхотскимъ надзоромъ дав-
ныхъ мандаторѣвъ и вѣд-
дати цѣлу Галичину вы-

ключно подѣ ихъ власть.
Почали навѣтъ брутально
душити всякій обявъ неза-
доволенія и шляхотній зма-
тания. Безвѣстидно взяли ся
допускати прерѣжныхъ де-
фравдацій (крадежей) и скрай-
ного рабунку бѣдной кра-
ины...

Але все має свой конецъ
и остатными часами вѣдмѣ-
няе ся навѣтъ Галичина.
Правда выйшла на верхъ,
бо населене крѣи шукаючи
причины своего нещастія, по-
знало своихъ враговъ —
шляхту и почалось вѣдвер-
тати вѣдъ нихъ.

Першій зробили сей крокъ
мазуры, другій селяне всѣх-
дой Галичинны, третій робѣт-
ники мѣйскій, а на остан-
ку и мѣста. Зчинивъ ся за-
колотъ, а въ остатной кам-
паніи выборчій выродивъ
ся невиданный передѣлъ ме-
жи шляхтою а згаданными
вже станами. Пяньско-пль-
хотскій »центральный« ко-
митетъ выборчій у Львовѣ,
знайшовъ ся въ немалѣмъ
хлопотѣхъ и страху. Перше
все було ему невольничю
послушне, а теперь всѣ яв-
но бунтують ся выповѣда-
ють послушь и зѣ страшною
ненавистею глядѣтъ на не-
го. Навѣтъ мѣста, головна
подѣпора шляхты, вѣдверну-
ли ся вѣдъ него. На 30 боль-
шихъ мѣстѣхъ галицкихъ до
теперь 28 зѣрвали всякій
зносини зъ центральнымъ
комитетомъ.

6 е такой ударъ для тои
перешкоды вѣдъ стѣи ду-
ховного Е. Волка, котрый
не только каже, що нѣкого,
що до нашего братства
належитъ, за доброго чело-
вѣка не уважае, анѣ ему
каждой церковной услуги
не зѣбѣтъ, але еще анѣ
разу не хотѣвъ заголосити
нашого мѣтінгу, хотѣи мы
его о тое просили. Кромѣ
сего публице насъ въ цер-
кви що мы »поляки« и т.
п. хотѣи каждый знае, що
мы Русины такъ само якъ
и другій, и то не лишь самі
Галичане, але суть межи
нами и зъ угорской сторо-
ны. Коли мы закладали брат-
ство, то не на згубу нашої
церкви або народности, от-
сломъ членѣвъ, прибули въ
парадѣ, щобы причинити ся
до зѣбѣдѣннѣ »торжества«.
Приватныхъ люде всѣла-
кой народности (наибольше
словаковъ) було около 60.
Церкву псблагословили 60.

Дописи.

Зъ Catsaqua, Pa.

Торжественне благосло-
вене російско-православного
церковѣ въ Catsaqua, Pa.
вѣдбуло ся дня 4. ноября
1900. Мимо хорошей погоды
явилося вѣрныхъ дуже ма-
ло такъ, що хотѣ церковь
не велика, але була на по-
лоду безъ зарѣбку, а низ-
шій урядникъ, священникъ,
учитель и т. п. ставъ ся
невѣднѣйкомъ шляхты. Па-
ны однакъ еще тымъ не
задовольнялись. Имъ захотѣ-
лось утвердити разъ на все-
гда свое пановане, запрова-
дити окружній громады подѣ
шляхотскимъ надзоромъ дав-
ныхъ мандаторѣвъ и вѣд-
дати цѣлу Галичину вы-

А. Товтъ зъ Wilkes-Barre,
Pa. и о. Гр. Грушка зъ Old
Forge, Pa. О. Товтъ пропо-
вѣдавъ въ руско-словенской
а о Грушка въ украинско-
козацкомъ нарѣчій. По ро-
сійски нѣхто анѣ не пис-
нувъ, бо якъ емъ зауважавъ,
то тамъ анѣ одного чловѣ-
ка зъ Росіи не було. На
проповѣдяхъ було сказано,
щобы каждый державъ ся
такого обрядъ и вѣры въ
якой родивъ ся, а не пхавъ
ся подѣ чуже ярмо. Дуже
красно Веч. Отцѣ зробили
що такъ нарѣдъ просвѣтили
тymi словами, бо на що жъ
той бѣднѣй робучій людъ
мае спомогати чужу церковь,
коли она має бути записа-
на не на него, але на ро-
сійского царя, чи на епи-
скопа. Если епископъ хоче
мати церковь, то може сво-
имъ коштомъ поставити, але
не грабити чужу працю
подѣ свое имя. Або бодай
теперь повиненъ бы выра-
тувати сю церковь зъ до-
гу и повертати людемъ по
колька сотъ долларѣвъ що
на неѣ пожичили.

Помежи словами ходитъ
поголоска, що неведѣтъ має
посвячати тоту церковь
лат. бискупъ и перетворити
ей на словацкій костелъ.

Ось и все, що я чувъ и
видѣвъ на томъ празднику.

Участникъ.

Зъ Scranton, Pa.

Доносимо вамъ зѣ сторо-
ны нового братства св. Іліи
Пророка, що маемо велику
перешкоду вѣдъ стѣи ду-
ховного Е. Волка, котрый
не только каже, що нѣкого,
що до нашего братства
належитъ, за доброго чело-
вѣка не уважае, анѣ ему
каждой церковной услуги
не зѣбѣтъ, але еще анѣ
разу не хотѣвъ заголосити
нашого мѣтінгу, хотѣи мы
его о тое просили. Кромѣ
сего публице насъ въ цер-
кви що мы »поляки« и т.
п. хотѣи каждый знае, що
мы Русины такъ само якъ
и другій, и то не лишь самі
Галичане, але суть межи
нами и зъ угорской сторо-
ны. Коли мы закладали брат-
ство, то не на згубу нашої
церкви або народности, от-
сломъ членѣвъ, прибули въ
парадѣ, щобы причинити ся
до зѣбѣдѣннѣ »торжества«.
Приватныхъ люде всѣла-
кой народности (наибольше
словаковъ) було около 60.
Церкву псблагословили 60.

ція. Вирочѣмъ каждый на-
лежитъ тамъ, где ему лѣп-
ше подобае ся, але задля
той причины жадѣиъ че-
стний духовникъ не пови-
ненъ нѣкого въ церкви пу-
бликовать, або якѣсь вы-
мысленіи имена надавати.

Та не досѣтъ того. Въ
своимъ гнѣвъ и ненависти
о. В. такъ далеко ся загнавъ,
що двохъ членѣвъ нашего
братства, зѣ котрыхъ оденъ
контролеромъ церковнымъ
(М. М. Югасъ), другій бувъ
касіеромъ церковнымъ (По-
тро Манько), въ недѣлю дня
28-го октября публично въ
церкви называвъ такими
именами якъ: говедо, скотъ,
поганъ, дѣволъ, скуствель
и т. и. А треба знати, що
бывшій касіеръ п. П. Манько
самъ около 500 долларѣвъ на
нашу церковь до сего часу
подаровавъ, а за часть сво-
го урядовани вѣддавъ до
касы не менше, але еще боль-
ше грошей якъ було у книж-
кахъ пописано. Тымчасомъ
о. В. анѣ то ся не подоба-
ло, але такого честного чо-
ловѣка выѣсто похвалити,
самъ власновѣльно зъ уряду
скинувъ и еще въ церкви
спанилюжѣвъ.

Нимъ дуже дивно, що чо-
ловѣкъ, що называе себе
духовникомъ, може такъ въ
церкви робити, то есть выѣ-
сто голосити слово Боже —
прозывать своихъ парохіа-
новъ такими именами, ко-
три хѣба въ гетелю можуть
мати мѣсце.

Зъ тои причины наступи-
ло велике зѣбѣдѣнне межи
народомъ що бувъ въ цер-
кви и майже всѣ люде, що
були на богослуженію, у-
чувши такой сѣва, зѣ цер-
кви выйшли и лишь колька
заушничковъ зѣстало въ се-
рединѣ. Мужчины зачали на-
рѣкати, а жены плакати, що
дочекали ся такого зѣво-
женія храму Божого зѣ сто-
роны духовника. Таке то у
насъ ся дѣе. Маемо лишь
два разы богослужене въ
мѣсяць, а прійдемо до цер-
кви, то выѣсто молитвы по-
чѣмо прозывать вѣдъ пре-
стола. И можна потѣмъ ди-
вувати ся, що народъ вѣд-
вертаеся вѣдъ церкви?

Лешко Демко, Андрей Виланскій
предсѣд., секретарь.

Печать бр.
св. Іліи Пр.
въ
Scranton, Pa.

Звычайно першій два двѣ плавбы моремъ на-
лежать ще до сякихъ-такыхъ приятностей, бо жъ
се новина а далѣ йде монотонность, що доводитъ
неразъ чловѣка до лютости. На англійскомъ
кораблѣ якѣсь собѣ радили и на всѣ лады ста-
рали вкортити собѣ часть розличными выгядка-
ми. Однѣ грали на поклада въ »кружки«, дру-
гѣ въ карты а деякі подѣпшши собѣ здорово
строфѣли жарты, выбравши за предметъ когось
зъ присутныхъ. Больша частина зѣбралась при
фортепьянѣ, де устроено импровизовану забаву
зъ сѣтвими, декламациями та монологами.

Въ »цвѣшендеку« тежъ радили собѣ якъ мо-
гли. Звычайно грали гармоніку и йшовъ дроб-
ный »джигъ«, щось въ родѣ нашої коломыйки.

На корабли заскочивъ насъ день 4 юлія, у-
рочисте народне свято Сполученныхъ Державъ,
памятка проголѣшенія независимости. Тому, що
пасажирами були переважно Американцѣ и Ан-
глийцѣ, то жъ вѣдсвяткованю той день вѣспѣло.
На маштѣ повивали двѣ фляги: Сполученныхъ
Державъ и Великои Британіи. У каждого видѣ-
лась на сурдѣтъ ознака червоно-бѣло-голубой
краски. Въ салѣхъ вѣдбувались промовы, вѣд-
повѣдній урочистости дня а вечеромъ им-
провизованъ вокально-декламаторскій вечеръ
и складка на пенсійный фондъ англій-
скихъ моряковъ. Одну точку програмы ве-
черковой выповнила ирландска дѣвчина. Спѣва-
ла за дику ирландску рожу, за еи запахущій
цвѣтъ, що зѣгонюе еи ажъ на чужинѣ и тигне
якоюсь непонитною силою назадъ до рѣдного
краю. Лице сѣтвачки зѣвѣе, зѣ выстающими,
худощавыми вылицями, стать струнка. Коли

спѣвала, голосъ еи дрожавъ, а въ очахъ мила
сльозы. Спѣвала гарно, бо всѣ слухали зѣ на-
пруженемъ. Якъ скѣнчила, выхвѣзнулася непо-
мѣтно назадъ до »цвѣшендеку«, липаючи въ слу-
хахъ якѣсь придавлене и немовъ якѣсь до-
корѣ. Какали еи знакомы, що зарѣбляла въ Аме-
рицѣ якимъсь »иншимъ« якъ другій способомъ, а
теперь занепавши на силахъ, йде въ Ирландію,
щобъ по колючихъ терняхъ непривѣтного житія
спочинуты въ рѣднѣй земли.

Йой! Коли пригланутись ирландскому тан-
цеву, вслухатись въ тужно-приморочій сѣтъ
та бачити жите Ирландцѣвъ сейчасъ выходятъ
на чловѣка поганій, невеселій думки и ввижаеся
нашъ рускій чловѣкъ; исторія Ирландіи хѣ-
ба-жъ се не асторія нашего народу?...

Корабель мчавъ безъ упиву безъ перешкодъ
та гѣднѣхъ уваги замѣтокъ на морю, лишь за
які двѣ дни передъ Ирландією на пѣвнѣи вка-
залась прегарна панорама. Було се подѣ вѣчѣръ.
По небѣ розсѣялись рѣдкі хмарки бѣлы мовъ
квасне молоко. На самѣмъ окраечку небосклону
тамъ, де небо купалось уже въ фіалѣхъ, лучѣ
сонця, пробивающіеся въ фіалѣхъ морскихъ, ство-
рили прегарный краєвидъ. Видко було зъ верху
стѣжковатой горы та гушавины кряковъ а сере-
диною плыла рѣка, понатикана малыми острѣв-
цами. Сеся злуда не тревала довго, бо зѣ за неѣ
выкотилося сонце широчезне мовъ колесо, ка-
дючи останки червоно-яркого свѣтла. Корабель
мчавъ ся въ напрямѣ до Англіи а сонце зѣвѣла
тонувало въ безодни океану, доки не зникло цѣл-
ковито, полишаючи службу мѣсяцеву, що вка-
завъ ся митю по его зникненю.

Послѣдній хвилѣ плавбы моремъ належать до
наибольше денервующихъ. Каждый радъ бы по-
бачити вже землю, а хочъ она ще далеко, не-
разъ на сотни миль вѣддалена, то очи всѣхъ
зверненіи въ ту сторону немовъ бы бажали при-
тягнуты еи до себе чамъ скорше. Хвилѣ подѣ-
ного дожиданія протягають ся въ годины. Тогдѣ
предметъ розмовъ одинаковъ: »далеко ще Ирлянд-
дѣ? — якъ довго ще поѣдемо? — що перше
побачимо?« и т. д. Розумѣеся, що вѣдновѣдѣи
богато.

Вѣднѣи, шестого дня подорожи замѣтили зда-
лека три вершки гѣръ Ирландіи. Въ усѣхъ всту-
пила радѣсть и вѣтѣха, а декотры Ирландцѣвъ по-
клякали на колѣна и молились до тыхъ гѣръ
мовъ до якихъ божитѣ. Того-жъ таки дня при-
чаливъ корабель до Queenstown, де повсѣдѣдали
подорожній, що ѣхали до полудневои Ирландіи.
а прочихъ повезено до Ливерпуль, де розбѣри-
лись по всѣмъ усюдамъ.

Всѣхъ пассажирѣвъ на томъ корабли вразѣ
зъ корабельною загалою начислено 1850 головъ.

Стефанъ Макарь.

(Дальше буде).

III. Руско-американска на- родна пѣсня.

Ей якъ я ишовъ изъ Америки (2 разы).
Ей изъ Пинбурку зѣ тои фабрики: 2.
Зистанъ здорова робото моя — 2.
Ей пий ти робитъ другай а не я! 2.
Якъ я прешовъ на итацію: 2.
Ей зистанте здорове газдо-газдинѣ моѣ, 2.
Во я кушевъ тѣкетъ ажъ до краю. 2.
Якъ я прешовъ до Нев-Йорку: 2.
Ей видѣвъ я тамъ воду превелику. 2.
Боже, Боже што робети 2.
Якъ тоту воду переплавати? 2.
Якъ я сѣдавъ на тѣфу велеку. 2.
Ей скрутеле си моѣ очи; 2.
Зистанъ здорова Америко 2.
Ты то велика трапѣнцио. 2.
Якъ я прешовъ на середѣ моря, 2.
Забѣдѣла ня голова моя. 2.
Якъ я прешовъ до Гамбурку, 2.
Ей хвала Богу, же я ушь ту. 2.
Якъ я прешовъ до Берлина 2.
Ей де самъ прусскій чѣсаръ бываеъ. 2.
А якъ я прешовъ до Одерберку 2.
Ей на ту угорску палѣнку. 2.
Якъ я прешовъ до Припнова: 2.
Ей утвори дверь жѣно моя, 2.
Утвори дверь а дай руку 2.
Ей не хочу знати Америку. 2.

Подѣль М. Ловчовъ Морозовъ.

Кумъ Гриць и Василь.

Гриць (сидит):
Тытеша выборы американский,
Бо победил доллар паньский.
Микілей выйшовъ зновъ.
За грошъ купивъ васъ разомъ зъ
ногами.
Щобъ панувати дальше надъ вами
Точни вашу кровь...
Щобъ васъ воддати богачамъ въ руки,
Въ чотыры-лѣтню неволю-мужи,
Въ тростѣхъ компаній власти.
Щобъ васъ розуму троха привчити
Бѣдою очі вамъ отворити.
Що може Панъ-Богъ дати...
Василь: — Куме Гри-
цю, вы гдѣсь бачу були на
трактамѣнтъ, що такъ сѣбѣ
высѣпуєте.

Гр.: — Чи-жъ то такъ
тяжко въ Америцѣ о трак-
тамѣнтъ? Выстарчае пойти
по хатахъ, наколи чоловѣ-
ки заберуть ся до работы,
а можна пити й розперѣзу-
ватись.

Вас.: — Е, плетете дур-
ниці! Якъ нема чоловѣко-
въ? — а гдѣ-жъ тогды нанете ся?

Гр.: — Гдѣ? Межи жѣнка-
ми. Вы не знаете
Якъ посядять ся, тай позлазять ся
Молодицѣ до купки
И починають розповѣдати
Кожда свои пробуты:
Якъ варять їсти, мильють подлоги,
Якъ мучать ся на диво,
Врештѣ шукають центѣвъ и збанки—
Посылають по пиво...
И дай намъ Боже, дай намъ Бже!
Скляпки мають роботу —
А куми топлять у горіжѣхъ пивѣ
Свою тяжку роботу...
Ходять языки немовъ мляночки,
Всѣмъ ворогамъ тревога,
Всѣмъ проклинають и вызывають,
А обудять и — Бога...

Вас.: — Отъ и выльзало
шило зъ мѣха. Заразъ по-
знали, хто бѣгъ черестанку
крутивъ ся мѣжъ бабамъ...
Оно такі такі, бѣгме такі!
Одного разу и я бувъ на
такой бабской хапачѣ. Боль-
ше однакъ зарѣкаю ся по
нихъ ходити, бо якъ бабы
попили ся, — троха менѣ
они не выдрпали.

Гр.: — Ажъ такъ васъ
полюбили?

Вас.: — Та гдѣ тамъ по-
любили! Я имъ почавъ пред-
ставляти, що женщинымъ
не гарно и не здорово такъ
пити, а они (мѣркуйте себѣ)
зъ крикомъ: «Ту е фрї кон-
трі», кинули ся зъ кулака-
ми на мене, и я липъ зъ
горкою бѣдою вырвавъ ся...

Гр.: — Ха, ха, ха! бо вы
не знаете якъ зъ ними об-
ходити ся. Ихъ такъ треба
гладити якъ Микілей вы-
борѣвъ.

Вас.: — Або такъ якъ
они мене хотѣли...

Гр.: — О нѣ, нѣ! Ту въ
Америцѣ женщины суть въ
великомъ пошанѣ. Гдѣ-
котрой зъ мужчинъ такъ ихъ
шанують, що навѣтъ сами
за нихъ варять, перуть, бав-
лять дѣти, замѣняють и —
Вас.: — И певно ще и
носи имъ обтирають?... Але
Боже мой, я такъ загово-
ривъ ся и забувъ, що маю
ити до редакціи «Свободы».

Гр.: — Чого?

Вас.: — Таже хочу зъ
ними троха высварити ся,
абы не друкували все те,
що мы оба балакаемъ. Тяж-
ко вже чоловѣкови що за-
говорити. Знаете, я щось не
разъ скажу такого, щось
менѣ вырве ся, а они все
те подслушуютъ и пхають
до «Свободы». Кара Божа
такой годъ! Всыдуко ся вже
выйти межи люде.

Гр.: — Вы — наилучше
напишѣте листъ. Що тамъ
будете ходити.

Вас.: — Маете слух-
нѣсть; листъ буде водповѣд-
нѣйшій. Иду я заразъ ку-
пати паперу и беру ся до
писаня. Покажу тамъ всѣмъ
що значить кумъ Василь,
бо напишу, ажъ имъ буде
въ пятахъ постигати. А те-
перь до побаченя!

Гр.: — Идѣте здорові!
Старайте ся такожъ работи
такі, щобы васъ зновъ не
высѣляли. (Розходять ся).

Подслушавъ Чалый.

НОВИНКИ.

Пам'ятайте на
Руско-Народный
Домъ Иммиграційный
въ Америцѣ и вы-
сылайте жертвы до
кассера подъ адре-
сомъ: Mr. John Par-
lak, 436 East 76 st.,
New York City, а за
разомъ уведомитъ о томъ секретаря
подъ адресомъ: Mr. K. Kircsov, 140
Essex Str., Jersey City, N. J.

Комитетъ.

Дальше справоздано зъ жертвъ
зложеныхъ на Р. Н. Д. Е.

Въ Америцѣ.
Въ депозитъ «Р. Н. Союзъ» — \$221.10
Зъ перенесеніи — — — — — 369.50
Разомъ: \$590.60

Читайте уважно, а певно
прислушайтесь до нашего то-
варства: Анна Березовска,
замужна Кебала, зѣ Стрѣ-
лещи, новыхъ (Галичина),
приѣхала була въ ювію сего
року до Америки, щобы
заработи на «хлѣбъ насущ-
ный» для себе и для своего
мужа Василя, що живе въ
краю на пѣвъ божовѣльный
и до працѣ неспособный.

Въ вересни привела она на
свѣтъ дитину въ одномъ ню-
йоркскомъ шпиталі, звѣдки
по 16 дняхъ водослано въ
зѣ дитиною до «кесел-гарды»
и урядъ еміграційный по-
становивъ еи водослати на
силу до старого краю, щобы
не була тягаромъ для Аме-
рики. Оденъ членъ нашего
комитету удавъ ся особисто
до головного уряду емігра-
ційного и въ той способъ
выпустили згадану нещасну
жену на волю. Того самого
дня т. е. 31. октября б. р.
наше товариство выстарало
ся для неѣ мѣсе, де доста-
не яко мамка \$20.00 мѣсяч-
но, а дитину тимчасомъ
воддано до порядного дому
спрѣтского, де мусить пла-
тити \$10.00 мѣсячно. Для
членѣвъ братствъ и дорос-
лыхъ членѣвъ «Р. Н. Со-
юзу» рѣчна вклада на Домъ
Емігр. выносить 50 цѣт.,
для поодинокихъ особѣвъ \$1.00
на рокъ, а хто хоче стати
членомъ-основателемъ тов.
«Р. Н. Дому Емігр.», той
зволить зложити найменше
\$25.00 будъ на разъ будъ
ратами.

Джерелъ Сати, Н. Дж. 1. новемб. 1900.

За комитетъ товаръ «Р. Н. Д. Е. въ
Америцѣ»:

О. Н. Подгоренскій
председатель.

Иванъ Парильскій,
кассиръ.

Е. Карчовъ
секретарь.

— Просимо всѣхъ хто
знае краснй спѣванки о
Америцѣ, казки, загадки,
смішній оповѣданя и т. и.,
щобы намъ тоє все описавъ,
але по просту, по хлопски,
такъ якъ тоє чувъ водѣ дру-
гачъ, хочъ бы навѣтъ по
«унгарски»; а мы то дамо
до «Свободы». Только нехай
нѣхто не присылає намъ та-
кихъ рѣчей що вычитавъ въ
якой книжцѣ. Нехай такъ
само нѣхто не сподѣсь, що
те що вѣвъ пришло сейчасъ
буде надруковане. Мы му-
симо друкувати ти рѣчи за
порядкомъ такъ, якъ они до
насъ приходять, а не пере-
скакувати.

— Работа при твердомъ
углю иде добре. Деякі май-
перы не хотять платити
своимъ помощникамъ (де-
брамъ) 10 цѣт. болѣше на
долларъ якъ перше. Lehigh
Coal & Navigation Co. поза-
писувала майнерѣвъ, що
були прихильні страйкови
въ Lansford, Coaldale и Та-
таqua и хоче ихъ пересѣ-
дувати. Многі люде при-
ступаютъ до майнерской
юніи. По всѣхъ сторонахъ
юніи. По всѣхъ сторонахъ
майнеры збирають подѣли-
тыхъ, що хочуть двотыж-
днейшей шейды.

— Воспа ширити ся на
«вѣстахъ» помѣжъ Индіяна-
ми въ застрашакій способъ.

— П. В. Кокостъ зъ Al-
lgheny, Pa. пише намъ:
«Въ недѣлю дня 4. с. м. чо-
тыри Христы грали въ кар-
ты цѣлый день, а потѣмъ
попили до салюну и зачали
ся бити. Въ той битцѣ не
только подерли сѣмдесять
долларѣвъ на кавалки, але та-
кожъ одного застрѣлили на
смерть (4 кулѣ доставъ). По-
лісмены спѣймали того, що
стрѣлявъ, водобрели ему ре-
вольверъ и два ножѣ, котрі
мавъ при себѣ и завезли его
до Ивановой каты. Два дру-
гі повѣтали. Такъ то два
люде втратили жите черезъ
карты, бо оденъ вже небѣ-
щикъ, а другій такъ само-
якъ бы бувъ умерлый, бо
або го повѣсять, а якъ нѣ,
то буде сидѣвъ довгій часъ
въ арештѣ, а що варта та-
ке жите? Найже кождый
картъ ся варує, бо може
втратити не только грошѣ,
але и здоровье або и жите.

— Злочинцѣ злодѣви
водтяли голову, щобы не
зрадѣли... А сталося то въ
Бонибадѣ на Угорщинѣ. Въ
тамошнього заможного шев-
ця С. Штегнера водѣ дов-
ного часу допускала ся
якійсь злочинцѣ крадежей.
Абы ихъ вылапати, инецъ до-
бравъ себѣ колькохъ помѣ-
чнѣвъ и 20. м. м. подѣвъ
на нихъ въ стайни. Позно
въ ночи, появились справдѣ
три злодѣи, зробили дѣру
въ стѣнѣ и оденъ зъ нихъ
почавъ ногами всуцувать до
середины. Въ той хвилі при-
скокчавъ Штегнеръ зъ во-
лодомъ и привязавъ его за
ноги до стовпа такъ, що
лишь голова липпалась на
дворѣ. Глухій окликъ при-
вязаного звѣстивъ товари-
стамъ про нещасте. Спершу
старали ся вытѣгнути кам-
рата зъ матѣвъ, а коли имъ
се не удало ся, оденъ зъ
нихъ засычавъ: «Ты насъ
зрадѣшь». По короткой па-
вѣ розлягъ ся страшный
крикъ привязаного, а опѣ-
сля все гритихло. Штегнеръ
тогды, набравши водвачи,
выйшовъ подымѣти ся якого
пташка злауавъ. Але гроз-
ный видъ представивъ ся
его очамъ. Зъ шпѣ злодѣи
стѣкла ще свѣжа кровь, а
зъ головы не зѣстало нѣ
слѣду... Ото злодѣи зъ боя-
зни передъ злодою и позна-
немъ, водтяли звязаному то-
варишеви голову и забрали
зъ собою.

— Черезъ гнѣтъ, якого
дознає народъ водѣ право-
славного духовенства въ
Росіи, повстає тамъ що разъ
болѣше релігійныхъ безпо-
повскихъ сектъ. «Сѣверный
Курьеръ» (російска-газета)
доносить зновъ о такой по-
вопоставшій сектѣ, котрой
члены называли себе «цар-
скими».

— Вылетѣвъ въ воздухъ
(черезъ выбухъ) корабель,
въ котромъ везли 1800 тонъ
зѣбожа по Дунию. Сталось
то недалеко Митровичъ на
Угорщинѣ. Зѣ службы ко-
рабельной згнуло такожъ
4 особы.

— Слѣдъ думаетъ, что «Сво-
боды» «добре» пише, ста-
райте ся для неѣ о новыхъ
предплатниковъ, а она бу-
де ще «лѣпше» писати.

— Frank Bezek, Гранаръ,
що пару роковъ тому назадъ
застрѣливъ свою невѣрну
наречену въ Олифантъ, Па-
має бути пущеный на волю.
Зразу засудили его на смерть,
потѣмъ на доживотный а-
рестъ въ Eastern Penitenti-
ary въ Philadelphia-и, ажъ не-
давными часами знайдено
незбиті доказы, що смерть
его нареченой наступила безъ
его причины.

— Одна газета нѣмецка
зъ Бременъ пише о обхо-
жденіи ся нѣмецкихъ вой-
сковъ зъ Хинцами такъ: «Воя-
ки нѣмецки спѣймали 68
Хинцѣвъ (декотрі зъ нихъ
не мали ще 21 лѣтъ) повѣ-
зали ихъ до кумы за кѣмъ,
потѣмъ били до крови, ка-
зали повископувати себѣ гро-
бы, а наконецъ пострѣляли
одного за другимъ». Друга
газета пише: «Хинцѣвъ въ
неволю не берутъ, але спѣи-
манныхъ стрѣляютъ, або для
заощаженія кулѣ и пороху
зарубуютъ пиллами. Одного
попудуна Хинцѣ забили
жовнѣра, що стоявъ на сто-
рожи. Сейчасъ цѣлый бата-
лионъ пустивъ ся въ погоню
за убійниками и спѣймавъ
ихъ живемъ въ числѣ 74.
Всѣхъ ихъ сейчасъ попрѣ-
колювано багнетами».

— Двохъ людей, що ве-
зли \$4,000.00 для выплаты
майнерѣвъ въ Tagg & Alver-
т, напалъ недалеко Connells-
ville, Pa. напали 4 злодѣи. Пей-
мистра застрѣлили, однакъ
и самі потерѣли, бо 3 у-
тратило жите а четвертый
спидѣтъ въ арештѣ въ Гринс-
бургъ.

— Подчасъ землетрясе-
ня въ Сагсаа, Venezuela, 15
людей зѣстало убитыхъ, а
многі раненіи. Шкоды вза-
галѣ великіи.

— Пшеница въ деко-
тихъ сторонахъ Сибіру вы-
склѣ въ наслѣдокъ посухи
цѣлковито.

— На доходѣ рускои
церкви и школы водбуде
ся на «пущане» въ вѣторокъ
дня 27. новембра, 1900, въ
Джерелъ Сати, Н. Дж., въ
польской гали 187—189 Brn-
swick Str. (межи 6 а 7 ули-
цею) великій балъ и
театральне представ-
лене «Знѣмченый Юрокъ»
и «Сатана въ боцѣ», (водо-
грають ню-йорскій рускій
аматоры), — разомъ зѣ спѣ-
вами и декламациями. Мѣ-
се сидѣе 35 цѣт., стояче
25 цѣт. Початокъ о год. 7.
вечеромъ.

— Въ Mervine майнѣ,
Скрентонѣ, Па. газъ попа-
ли въ двохъ майнерѣвъ, на
Тнгоор-ѣ, Ра. чотырохъ. На
Пайнѣ бруку (Скрентонѣ)
угле впало на чоловѣка, а
одного драйвра конпувъ
мулъ и розбивъ голову. Ве-
сь они борють ся зѣ смертію.
Вн Gigaardville драйверъ навѣвъ
зъ мула, а заматавипсь въ
упряжъ тигнувъ ся по зем-
ли цѣвъ милѣ.

— Въ Мт. Кармель, Па.
засновано вечѣрню школу
для старшихъ людей, що
не выѣють нѣ читати нѣ
писати по руски. Охочихъ
записалось до 30, а учить
ихъ мѣсцевый священникъ
Ст. Макаръ. — Въ томъ
самомъ мѣстѣ заложилося
двохъ Поляковъ, зъ котрыхъ
оденъ належить до партіи
республиканской а другій
до демократичной, що ко-
трои партіи президентъ не-
репаде при выборахъ, той
має вести другого на тач-
кахъ черезъ цѣле мѣсто а
передомъ має имъ пригра-
вити багдѣ. Зкладники до-
держали приреченія и демо-
кратъ вѣзъ республикана на
тачкахъ на велику вѣтху
хлопцѣвъ.

— Африканскій мілі-
онеръ П. Родетъ, страшный
ворогъ Бурѣвъ, той самъ,
черезъ котрого Англія вы-
повѣла войну бурскимъ ре-
публиканамъ, — занебудува
сими днями безбѣечно.

— Нова майна буде отво-
рена въ Saginaw, Mich. У-
гле знаходить ся 100 стѣпъ
подъ землею и е 4 стопы
грубе.

— Перзкій шахъ (король),
котрый 13. жовтня с. р. пе-
рѣзавъ черезъ головне мѣ-
сто Галичины Львѣвъ, не
хотѣвъ на хвильку глянути
на него. Знавъ видно, що
на дѣла и радъ польскои
пшляхты въ Галичинѣ не
важко дивити ся. Цѣлый
львівскій дворець залгало
множество народу, котрый
хотѣвъ привитати и ша-
хачи рѣдного гостя, щобы
тогды однакъ клавъ ся якъ
рачъ до — лѣжка.

— Сполученіи углекопы
(U. M. W. of A.) мали въ касѣ
30. сентембра \$81,910.85.
Три мѣсяцѣ тому назадъ
мали лишь \$68,857.02.

— Статуты «юніи» май-
нерской суть друковані въ
языкахъ англійскомъ, сло-
вѣнскомъ, польскомъ, ли-
товскимъ, италійскомъ,
французскомъ и нѣмецкомъ.
Русины домагайте ся, щобы
типъ статуты були надруко-
вані для васъ по руски.
Вы маєте на се право!

— Въ Новой Зеландіи,
(островъ коло Австраліи) е
право що хлопцѣ називе 18
лѣтъ мусить достати що най-
менше \$1.25 денно, а дѣв-
чина того самого вѣку \$1.00.

— Американцѣ достали
«джайбъ» вартости 5 міліо-
новъ дол. зъ полудневоѣ
Африки. Мають они доста-
вити потрібного матеріалу
до побудованя тамъ желѣз-
ницѣ. Въ виду сего работы
въ желѣзныхъ фабрикахъ
буде досыть.

— Филархъ Н. V. Hilprecht
зъ Филадельфіи (про котрого
мы рже згадували) воднай-
шовъ 70 милъ водѣ мѣста
Вагдавъ, въ полуднево-за-
ходной Азіи святыню по-
ганьского божка Ваала, а
въ нѣй тысячѣ глиняныхъ
табличокъ, на котрыхъ спи-
сано про те якъ жили лю-
де ще 4000 лѣтъ передъ
Христомъ, значить майже
6000 лѣтъ тому назадъ.

— Испанцѣ приходять
на Кубу чимъ разъ болѣше.
Недавно тому приѣхало ихъ
1000 до Гаваны.

— Сполученіи Державы
намѣряють выбудовати 32
новыхъ военныхъ кораблѣвъ.

— Скаржитъ папу графъ
Confalissiere, наиблизшій
кренный померпного 40 лѣтъ
тому назадъ кардинала то-
го-жъ самого имени о 10
міліонѣвъ ліръ зъ процен-
томъ, котрой то грошѣ папа
Пій IX. забравъ въ користъ
столицѣ апостольской, поне-
же не можна було воднайти
тестаменту. Теперь теста-
ментъ воднайшовъ ся, та
показалось, что весь ма-
етокъ бувъ записаный про-
дѣля.

— Ціпѣство ширити ся
дуже поимѣжъ женами и дѣв-
чатами въ Чикаго. Напит-
ковѣ достарчаютъ имъ гро-
серняки и антикарѣ.

— Колькохъ француз-
скихъ инжинерѣвъ хотять ба-
лономъ перелетѣти черезъ
величезну пустыню Сагару
въ Африцѣ. Два небезпе-
ченства грозять тымъ лю-
дямъ: перше що балонъ
можетъ пукнути те на пу-
стыни, а тогды чекає ихъ
смерть, друге, что хотій бы
и перелетѣти пустыню, а
вѣтеръ зачѣвъ ихъ поза мѣ-
сто Тимбукту, до котрого
они сподѣють ся приѣхати,
то на пѣвъ дикі люде у-
бють ихъ.

— Всѣхъ кому на томъ
залежить повѣдомляю, що
мой адресъ пѣ Америцѣ е
такой:

Rev. St. Makar,
Box 13,
U. S. A.

St. Makar, Pa.

— J. Bageroft, авглій-
скій Кисікеръ зъ Cambridge,
оновѣдає, що Духоборамъ,
котрыхъ вѣнъ водвиздувавъ
потреба конечно помочи для
заведенія школѣ, бо они не
хотять помочи въ томъ на-
прямѣ водѣ правительства.
Правдоподобно Квейкры по-
старіють ся для нихъ о якъ-
токой школы. Цѣкъ ва бы
рѣчь була, щобы нашій Ру-
сины канадскій описали
якъ у нихъ теперь стоить
справа зѣ школами.

— Водѣ 4-го фебруара
до 30 юнія сего року було
въ американскомъ войску
на Филиппинахъ убитыхъ 33
офицерѣвъ и 476 простыхъ
жовнѣровъ, а раненыхъ 147
офицерѣвъ и 2076 простыхъ.

— Шѣсть днѣвъ блуди-
ла по Нью Йорку одна фры-
цузска жѣнка богатого фар-
мера п. Топпоухъ зѣ вѣстовѣ.
Подчасъ неприсутности чо-
ловѣка выйшла она зѣ ди-
тиною на мѣсто а не запа-
мятавши себѣ назвы готелю
анѣ улицѣ, не могла вже
трафити до дому, тымъ болѣ-
ше, що не розумѣла по ан-
глійски. При помочи уряду
и полиціи по шѣстьохъ дняхъ
донерва удало ся чоловѣко-
въ знайти еи на розѣ 28
улицѣ голодну и змѣзеро-
вану.

— Въ вышномъ бѣгу рѣ-
ки Місисипіи водкрыто перлы.
Около 1000 людей займає
ся теперь ихъ пошукова-
немъ. Одну перлу знайдено
вартости 3000 долларѣвъ.

— F. Williams записавъ
\$300.000 для лігайского у-
нівѣрситету въ полуднеомъ
Вифлеемѣ, Па. Грошѣ ти
мають бути пожнчай бѣд-
нымъ студентамъ, котрі
добре учать ся.

— Высыхають рѣки пен-
сильванійскій въ наслѣдокъ
нищенія лѣсовъ.

— 60 фамилій живучихъ
на передѣлѣ мѣста Chi-
cago, не варять дома їсти,
але заложили себѣ спѣльну
кухню и кажуть що дуже
имъ зъ тымъ выгодно.

— Агентами «Свободы»
зъ правомъ коллектованя гро-
шей суть:

Стефанъ Балакука, Jersey City, N. J.
Иванъ Бурштинъ, Buffalo, N. Y.
Василь Гришко, Northampton, Pa.
Василь Тилляскій, S. S. Pittsburg, Pa.
Алексій Шаронъ, Shamokin, Pa.
Яковъ Рудачикъ, Elmira Heights, N. Y.
Петро Г. Рончиковскій, Troy, N. Y.
Александръ Патрошъ, St. Louis, Mo.
Г. Давиновскій, Plymouth, Pa.
Левъ Монѣтъ, Lansford, Pa.
Иванъ Ботаничъ, Weller, Pa.
Василь Поступакъ, McAdoo, Pa.
Дим. Ванько, Ansonia, Conn.
Василь Рудко, Winnipeg, Man., Canada
Иванъ Сабатъ, Yonkers, N. Y.
Василь Дубиньскій, Simpson, Pa.
М. Говда, Edmonton, Alberta, Canada
Иванъ Дорогиренцъ, Pleasant Home
Man., Canada.

Иванъ Фариякъ, Trauger, Pa.
Иванъ Прегонъ, Lodi, N. J.
Андрѣй Вилляцкій, Scranton, Pa.
Дан. Падонъ, Passaic, N. J.

Редакция.

Грижа совѣсти.

К он дук т о р ѣ до подорожного: — Що-жъ
то пане Карло, вы не спите? Можете лягати смѣ-
ливо, — мы еще маемъ шѣсть годинъ ѣхати.

П о д о р о ж н ы й: — Я вже лягавъ и встававъ
и зновъ лягавъ, а нѣжъ не могу заснути. Якась без-
сонница мене напала.

К он дук т о р ѣ: — Безсонница кажете? Нѣ —
се мусить бути грижа совѣсти... Вы мусѣли схрунути
ся при выборахъ, а друге (и найважнѣйше), не запла-
тили еще певно за прочитану «Свободу»...

ГРОМАДСКИЙ ГОЛОСЪ, радикаль-
на часопись для руского робочаго народа
выходитъ у Львовѣ ко тѣмъ, а образками
и коштує на рікъ \$1.50. Грошѣ треба по-
слати на руки агента: Mr. M. Kolodij, 327
Shamokin Str., Shamokin, Pa., а дописи на
адресу: Red des „Hromadskyj Holos“, Lublin-
ner — Union Gasse, 5, Lemberg, Austria,
Galicia.

На продажъ таво!
Готель и два дома, оденъ на
одну, другій на двѣ фамиліи.
Адресъ: Box 98, OLYPHANT, Pa.
XI—24

МИХАЙЛО БОСАКЪ,
нотаръ публичный,
посылає грошѣ — продає шифарты.

Вѣнъ має, такожъ
гуртовный складъ
(wholesale) всякихъ
на питковѣ въ
OLYPHANT, Pa.

Крайне зѣ Олифанту и околицѣ
не ходѣть до чужихъ посилати
грошѣ до старого краю або купова-
ти шифарты, бо все тоє може для
васъ работи, вашъ знакомій,
християнинъ, Михайло Босакъ.

Вѣнъ має, такожъ
гуртовный складъ
(wholesale) всякихъ
на питковѣ въ
OLYPHANT, Pa.

Вѣнъ має, такожъ
гуртовный складъ
(wholesale) всякихъ
на питковѣ въ
OLYPHANT, Pa.

Вѣнъ має, такожъ
гуртовный складъ
(wholesale) всякихъ
на питковѣ въ
OLYPHANT, Pa.

Вѣнъ має, такожъ
гуртовный складъ
(wholesale) всякихъ
на питковѣ въ
OLYPHANT, Pa.

ДЛЯ НАШИХЪ ДѢТЕЙ.

THE JOBBERNOWLS' HALLOWEEN PARTY

Copyright, 1899, by Caroline Wetherell.

A party by the Jobbernowls for Halloween was planned. With first a feast and afterward a celebration grand. And in the barn they were to meet, from there prepared to go into the house of Master Chips—surprising him, you know. Good Mother Goose had helped to cook and ordered much ice cream. For just a week those Jobbernowls were almost in a dream. And when the party night arrived excitement ran so high they all forgot to watch the Pig, who ate a pumpkin pie.

So one by one the guests set out, each carrying a tray. On which the cakes and nuts and things made quite a grand display. They found old Master Chips at home, and great was his surprise. He didn't care for parties much—he was no wondrous wine—but he was too polite by far to his annoyance show. And well pretended he was pleased and loved surprises so. The guests were bashful just at first until the games began. Then up and laughed and romped and played as only young folks can.

They played at tag and blind man's bluff and "toss the apple peel!" With Mother Goose and Chips to lead, they danced the stately reel; They "pussy hunted" in and out of every shadowed nook; They kidded and teased and ballads sang until the rafters shook; They had a tub with water filled and bobbed for apples red, And roasted nuts and fortunes told until the night was sped. Then started home, Hans in the lead, with pumpkin lanterns bright, And gayly cheered their little host, who said a glad good night.

The Game of "Cat."
The "cat" in the game called by that name is a round stick about six inches long, one inch in diameter and whittled off to a blunt point at each end. One boy lays the "cat" on the sidewalk and hits it on one end with a long stick, and then another boy tries to hit the "cat" while it is in the air. If the game is played around the house, the usual course is something like this: Willy hits the "cat," then Tommy hits it, then the "cat" hits father, who is coming down the walk, and the game is suddenly brought to a close.

A New Name For Wings.
It was the first time Leonard had seen tiny chickens, and he could not understand that the smooth patches at their sides were wings, and when one of the chickens spread his he cried: "See, he's opening his pockets, and there isn't anything in them!"

The Wasp and the Bee.
A wasp met a bee that was just passing by. And he said: "Little cousin, can you tell me why you are loved so much better by people than I?"
"My back shines as bright and as yellow as gold, And my shape is most elegant, too, to behold, Yet nobody likes me for that, I am told."
"Ah, cousin!" said the bee, "it is all very true; But if I had half as much mischief to do, Indeed they would love me no better than you."
"You have a fine shape and a delicate wing; They own you are handsome, but then there's one thing They cannot put up with—and that is your sting."
"My coat is quite homely and plain, as you see, Yet nobody is ever angry with me, Because I'm a harmless and diligent bee."
From this little story let people beware, Because, like the wasp, if I'll nature they are, They will never be loved, though ever so fair.

Queer Nests.
There is a bird in South America that builds a singular nest, so singular that the nest gives the bird its name of oven bird. This queer tenement is large and dome shaped and is built on the ground of mud and looks like a rude oven or kiln. The entrance is at one side, and all the interior is plastered with clay and grass or hair, which becomes hard when baked by the sun. It is divided by a partition running nearly to the top, and in one room there is a soft carpet of moss, grass and feathers, on which the female lays her eggs and rears her young, while the father sleeps undisturbed in his own apartment and only goes in to help care for his family during the day.
Then there is the bower bird, whose native home is Australia. It is not satisfied with a nursery and room for papa only, but it must have a drawing room too. Some of them build in trees and others on the ground, and I will describe the last mentioned because they are larger and finer. They make first what looks like a hall or avenue of tall grasses, bent and woven together at the top and lined and carpeted with twigs. At the end of the entrance hall is a room of considerable size, which is the bower. This they decorate with bright colored feathers, flowers, bits of glass, rags, small stones, shells and bones and other brightly tinted objects, often bringing them from a long distance. Another hall leads off on the other side, so there is an entrance at both sides of the bower. The birds use this not only as a nesting place, but they gather there in numbers and strut about and dance and carry on in a very funny way.

ВСЯЧИНА.

ВѢДОВѢДІА НА ЗАГАДКИ ПОМѢЩЕНІЙ ВЪ ПОСЕРЕДНѢМЪ ЧИСЛѢ:

- 1) Штерге евангелисты Евангелию написали.
- 2) Снѣгъ.
- 3) Крайовый воборогъ въ 4 столѣтіи.
- 4) Вѣтъ.
- 5) звоны.
- 6) 5 пальцевъ што завше ослеплены пидъ прядзювъ, а пальцы сухи, што вертено обертуютъ.
- 7) Кочерга у пелу.
- 8) Квасъ на пелу у краю.
- 9) Земля.
- 10) Паугъ.
- 11) Конь.
- 12) Апель.
- 13) На 3.
- 14) Земля.
- 15) Св. вѣра.
- 16) Мафтузалеаъ.
- 17) Кура.
- 18) Блющца.

ОПРАВДАНЫИ СМУТОКЪ.

А.: — Чому господиъ Баруловъ такий днесь смутный?
Б.: — Бо его тѣтка умерла.
А.: — Прецѣнь вѣтъ передвѣра бувъ ще веселый, хоть тѣтка вмерла передъ мѣсяцемъ.
Б.: — Но такъ, але вчера отворено тестаментъ.

ДЕЛИКАТНЫИ САЛЮНИСТА.

— Мой пане, сказавъ оденъ салюниста до своего гостя, що добре подививши собѣ пива пустивъ ся выхидити, не заплативши анъ цента, — пригадайте собѣ, якъ бы сте припадково згубили свою монетку зъ грѣшны, що вы еи не выгитали у мене.

КОМУ СКОРШЕ МАЄ ВЪРНИТИ?

Жена: — Якъ ты можешъ такъ пѣзно приходишъ до дому?
Мужъ: — Але-жъ моя любя жѣпочко успокой ся, бо ще не е такъ пѣзно.
Жена: — Та подиви ся, та-жъ то вже трета година.
Мужъ: — Но, если ты скорше ввѣршишъ такому глумному вигарку, то я вже не маю що больше говорить.

ТАКА САМА БУЛА ДѢВЧИНОЮ.

Мужъ (сердито): — Слухай по стара, та-жъ наша донька що вечера сходить ся въ садъ зъ сусѣдскимъ сыномъ.
Жена (успѣхаючися): — Но чи-жъ мы такъ само не робили колись?
Мужъ: — Такъ, такъ, але я бы собѣ теперъ жививъ, щобы мене бувъ тогды добре мой тато за те высмарувавъ.

ПРАКТИЧНЫИ ЖИДЪ.

Панъ Моридова: — Ехъ, яке то пѣщасте що наше Йидке цѣлкомъ не хоче рости.
Панъ Моридова: — Та чому пѣщасте? Я кажу, що щасте, бо якъ оно буде все таке мало, то буде все пидляе повъ тикету (білету) на колей.

— Найстаршою газетою въ Европѣ, яку до теперъ пѣзнано е безъ сумнѣву „Acta populi Romani diurna“.

Въ званицяхъ одной старинной будовы знайшли одно число семъ часописа, а рѣкъ еи писана е 168 передъ Христомъ.

Юрко А Прокоповичъ,

погребникъ, готельникъ, и Livery Stable.
— Галъ на митингъ и забавы,
201 Jones Str., OLYPHANT, Pa

НАЙЛѢПША ГРОСЕРІЯ въ Олифантѣ

Ковальчюка и Осеняка
на River Str.
Хлопцѣ и жѣнки купуйте у нихъ а не пожалуете.

РУССКІИ КРАВЕЦЪ.

Въ Шамокинѣ, Па. мешкае русскій кравецъ
ПЕТРО КУЗМИЧЪ,
146 Lincoln str.

Робить вѣтъ всѣляк убрания мужескыя склѣдки и дешевѣ.
Хто у него замовить убрание, нѣволи того не пожалуете.

Першій, русскій салюнь и РЕСТАВРАЦІЯ ВЪ ПИТСБУРГѢ, ПА.

АЛЕКСАНДРА ФЕДОРЧАКА.
Масъ вѣтъ таковыи салюнь, де можѣ до- стати напикѣвъ всякого рода, а прѣ- томъ утримуе реставрацію, де можѣ до- стати всѣлякого бѣдженя. Салюнь Алекс- Федорчака подѣ назв „народный готель“ естъ при Carson Str. No 716, мѣжъ 7 а 8 узлицю недалеко рѣскоп церкви.

R. H. Morgan,
23 N. Main str
SHENANDOAH, Pa.

ОДИНОКІИ РУССКІИ ГОТЕЛЬ Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.
Каждый Русинъ мавшій яку небувъ потребу въ Нью Боркѣ, чи въ окolini, повиненъ вступити до того готеля, бо тутъ достане пайдаровшъ и пайтаныи напикѣвъ всякого рода и порадѣ, де най- лучше купиши шифкарты.

Dr. F. J. Meek

Д-ръ МИКОЛАЙЧИКЪ,
Cor. Shamokin and Chestnut str.

Одинокій лѣкаръ-славянинъ на цѣлѣ мѣсто. Лѣчить всѣяк недуги со- вѣстно и въ короткомъ часѣ. Осо- бенно нездоровыи лѣкаръ въ спра- вахъ положившихъ. Говорить по- англійски, руски и польски. Горько- поручасмо сего знаменитого доктора напикѣвъ Русинамъ.

РУССКІИ ШВЕЦЪ

Игнатій Березникъ
— робить —
добры черевки тапо.
За роботу ручитъ.
516 E. Pine str.,
ШАМОКИНЪ, ПА.

ЧИ НЕ ЗНАЕТЕ, ЩО

Семанъ Митренко
— має —
готель и галло на забавы
на River str., въ ОЛИФАНТѢ?

Юліанъ Копиставскій (JULIAN KORYSCIANSKI)

424 Shamokin str.
ШАМОКИНЪ, ПА.
Перворядный салюнь рус- кій. — Найлучшій напикѣвъ можна ту достати, якъ: пи- во на склянки и бутѣльки, вина розманитого гатунку, горѣвки досконалы, цигара дуже добры.

Спѣшитъ Братя Русины до своего братчика Юлька.

PATENTS
Promptly procured, OR NO FEE. Send model, sketch, or plan for free report on patentability. Bank "How to Obtain U. S. and Foreign Patents and Trade-Marks." FREE. Fair test terms ever offered to inventors. PATENT LAWYERS OF THE "YANKEE" PRESS. 20,000 PATENTS PROCURED THROUGH THEM. All business confidential. Sound advice. Faithful service. Moderate charges. Write to
C. A. SNOW & CO.
PATENT LAWYERS,
Opp. U. S. Patent Office, WASHINGTON, D. C.

ВЕЛИКІИ КОМПАНИЧНЫИ СТОРЪ Russian Mercantile Co. Ltd.

— ВЪ —
Shamokin, Pa.
327 Shamokin st.

Наибольшій русскій компанічний сторъ въ Аме- рицѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперъ побольшеный, украшений и на ново урядженый. Новый домъ великій, красный, который компанія ку- пила 1896 року за \$18,000 доказуе, що може ком- панична работа. — Всѣ ро- зумный Русины належатъ до тои компаніи, купуютъ зѣ своего власно- го стору значить, спомагають самыхъ себе. — Мѣсячно обертаетъ сторъ сумою \$2000. Заряджае нимъ:

O. Murdza & Bros

46. Second st.
MT. CARMEL, PA.
О. МУРДЗА и БРАТЯ.
Сторъ зносмотреный най- лучшими товарами, спрова- джоваными впрощѣ въ першо- рядныхъ складѣвъ. Живить вѣтъ майже всѣхъ Русинѣвъ въ Mt. Carmel. Продае такожъ майнерскы одяги и посылаетъ грошѣ до старого краю тако, точно, скоро и беспечно.

ОДИНОКІИ РУССКІИ СТОРЪ ЗЪ УБРАНЕМЪ НА ЦѢЛЫИ ОЛИФАНТЪ, ПА.

Юрія Хляка.
Хто хоче мати добре и красне убране, а ще до того за таиъ грошѣ, то най йде купувати до Ю. Хляка, но най не забуде взяти и гро- шей зѣ собою, бо тамъ усе cash.

Продае вѣтъ такожъ „шиф- карты“ и посылаетъ грошѣ до всѣхъ частей свѣта. — Йдѣтъ до старого знакомого!

Гаврилъ Малинянъ

Гуртовныи складъ (Wholesale)
20 Market st.
SHAMOKIN, PA.

Масъ завѣгда на скла- дѣ свѣжѣ, добре пиво въ великихъ и малыхъ бочѣв- кахъ зѣ найлучшихъ брова- ровъ, горѣвки и ликеры найлѣпшого гатунку.
Братя! замовляйте у сво- го!

J. BOBKOWSKI

ПІДПРИЄМЦЯ ПОХО- РОНОВЪ
Выкаймае такожъ „коричъ“ на пох- роны, хрестыни и всѣля по дужъ пизькихъ цѣнахъ.

300
PEARL and MULBERRY st
SHAMOKIN PA

Dr. John Szlupas

421 Penn. Ave.
SCRANTON, PA.

Знаменитый лѣкаръ. Доволѣтна прак- тика дала ему способность стати добрымъ лѣкаремъ. Лѣчить успѣшно всякого рода хоробы. Масъ такожъ свою власну антику, въ которой выроблюють ся дуже добры и помѣщныи лѣкарства.

Розмовитъ ся по руски, литовски, польски и по англійски. — На цѣлой око- лици знають добре Шлюсаса.

ВЕЛИКІИ КОМПАНИЧНЫИ СТОРЪ Russian Mercantile Co. Ltd.
— ВЪ —
Shamokin, Pa.
327 Shamokin st.
Наибольшій русскій компанічний сторъ въ Аме- рицѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперъ побольшеный, украшений и на ново урядженый. Новый домъ великій, красный, который компанія ку- пила 1896 року за \$18,000 доказуе, що може ком- панична работа. — Всѣ ро- зумный Русины належатъ до тои компаніи, купуютъ зѣ своего власно- го стору значить, спомагають самыхъ себе. — Мѣсячно обертаетъ сторъ сумою \$2000. Заряджае нимъ:
Теодоръ Федько

Оденъ зъ наибольшихъ броварѣвъ въ Америцѣ.

ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫИ СПО- СОБЪ, БЕЗЪ ВСЯКИХЪ ПРИМѢШОКЪ.

Хто лишь разъ по- коштуе сего пива, то иншого вже не хоче пияти.

Голова вѣтъ него нѣколи не болитъ, бо естъ здоровѣ и по- живнѣ.

НЕ ТРЕБА ЕГО ЗѢ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО ДОБРЕ САМО ЗА СЕБЕ ГОВОРИТЬ.

E. ROBINSON'S SONS,

LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.

Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.

Иванъ Глова JOHN GLOWA

(POSTMASTER)
Excelsior, Pa.

ОДИНОКІИ СТОРЪ НА ЦѢЛЫИ EXCELSIOR.

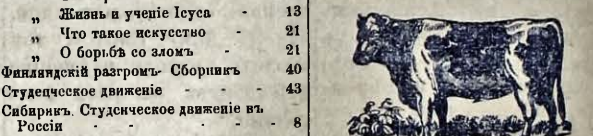
Всякий потрѣбныи рѣчь до житя, якъ такожъ можна купиши убраня майнерскы и зичийны. Посылаетъ такожъ грошѣ до всѣхъ частей свѣта, скоро, тако и беспечно.

Продае шифкарты.

Не вѣтъ нынѣ вже знають люде солідного Ивана Глову.

РУСКА БУЧЕРНЯ Игнатія Трохановского,

на Second Str.
в Mt. Carmel, Pa.

Всѣ свѣжѣ и добре мясо, ковбасы, шинки, солонину и все можете купиши у своего русского бучера, а то по дужѣ низькой цѣнѣ. Розвозить все на частъ, хвалитъ богато не треба, бо добре само хвалить ся.

РЕСТАВРАЦІЯ и КА- ВЯРНЯ.

*** TROMETTER'S ***
(Тромейтеръ)
Cor. Rock & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.

напротив National Bank. Снѣдана. Обѣды, Вечерѣ.

Въ кождѣмъ часѣ можна достати такъ горячъ якъ и зимній перекуски. Потравы прилагодженя на европей- ский способъ, дуже смачно. Услуга солідна. Окремъ комнаты для родитѣ. Найлучшій вина, пива, ликеры, горѣвки и всѣ можливый напикѣвъ. Цѣна дуже мала.

Хто бы мавъ деяке пра- во най не ходитъ по поку- пныхъ жидѣвскихъ „тлу- мачахъ“, але най удасть ся до правдивого ад- воката Виляма Воколе- ка. Вѣтъ залагоджуе всякы справы въ судѣ ту и въ старѣмъ краю. Зѣ нимъ можна розмовити ся по руски.

Адресъ его такий
W. Vokolek
ATTORNEY AT LAW,
502 Lackawanna Ave.
COR. WASHINGTON AVE
Scranton, Pa.

Добрыи вечеръ дружо мой!
— Добрыи вечеръ, спатѣ!
— А куды такъ спитѣте?
— До Талпаса, брате!
Що за Талпась? Зѣдѣи вѣтъ?
— Та-жъ крашии нашъ милый
— У него всѣ Русины
— Подѣрпляютъ силы...
— Що за брѣдъды и пивѣ тамъ!
— Обходитъ ся фанто!
— Обслугуе якъ братами!
— Танько надѣвчачино!

Всѣуды нѣвѣчитъ ся правда,
Всѣуды пануе брехня,
Въ вашихъ липѣхъ серцяхъ, о братя,
Най не повѣтано вона!

Ив. Франко.

Учѣте ся, братя мои!

Думайте читайте,

И чужому научайтесь,

И своего не пуряйтесь!

Т. Шевченко.